

kom mig derfor paafaldende, da jeg horte det ærede Medlems Udtalelser, men jeg fik nærmere Forklaring, deraf, da jeg horte hans forunderlige Argumenter. Han gik blandt Andet ind paa, at den Grundlovsforandring, hvorved Tallet 14,000 blev forandret til 16,000, skulde peges hen til, at man ikke vilde have flere Rigsdagsmænd; men det forekommer mig rigtig nok, at denne Forandring peger lige paa det Modsatte; thi man har haft en Følelse af, at med Tallet 14,000 skete Grundloven ikke Fyldest, og da den maatte ske Fyldest, forandrede man det til 16,000 under Forudsætning af, at Grundloven altid skal ske Fyldest. Det forekommer mig derfor, at denne Forandring i Grundloven netop viser, at man har haft en Følelse af, at man før ikke har været paa den rette Vej, men at man i Fremtiden maa stræbe at holde sig nærmere til Grundloven end hidtil. Det ærede Medlem fremsatte derpaa adskillige Anfør og nævnte, at det ene Sted havde faget en Valgkreds til og et andet med det samme Overstud ikke, men det ærede Medlem glemte at se hen til, om der var et stort eller lille Overstud i Kredsen fra 1849, thi derefter bliver hele Resultatet forskjelligt; naar der er et Understud, kan der jo lægges et større Tal til, uden at det bliver nødvendigt, at der kommer en ny Representant til. Dernæst have flere Medlemmer henledet Opmærksomheden paa, at det vilde bringe en Forstyrrelse i hele vort politiske Liv, om man omsfordelte noget i Kredsene, men i denne Henseende har man en ganske bestemt Erfaring at gaa efter. De til Grundlovsforsamlingen fastsatte Valgkredse vare ganske andre end de, der vare, da de første Valg til den første Rigsdag skete; men ikke desto mindre bleve dog mange af de samme Medlemmer paa de samme Valgsteder, men med forandrede Distrikter, valgte til den første Rigsdag som de, der vare valgte ved det tidligere Valg til den grundlovgivende Rigsforsamling. Det forekommer mig altsaa, at man i denne Henseende ikke behøver at have saa mange Skræpser med Hensyn til at man vil komme i en uanselig Stilling, og at man ikke kan bruge de Partiorganisationer, man med saa meget Besvær i Tidens Løb har

tømrret sammen. Dernæst hedder det, at man i 1866 ikke gjorde nogen Forandring, men jeg vil minde om, — jeg har set det aldeles bestemt i Referatet af Rigsdagstidenden — at man ikke gjorde nogen Forandring, fordi man ingen Folketælling havde i 1865, idet man vidste, at dersom man i 1866 gjorde en saadan Forandring, saa vilde den blive utilsvarende selv til Diebliffet, paa Grund af at Folketællingen var undladt i 1865; men naar man nu i det foreliggende Tilfælde har en Folketælling af 1870, saa tror jeg, at man om Forholdene i 1866 kun kan sige, at dersom man havde haft en sikker Folketælling i 1866, saa vilde man alt i 1866 have foretaget en Omfordeling, hvorved Grundlovens Fordringer vare skete Fyldest. Det at holde saaledes Hævd over de historiske Kredse, kan meget let føre til, at Kredsene blive noget aldeles Abnormt, saaledes som det i sin Tid var Tilfældet i England, hvor man tilfids jo havde de elendigste Klækker til Valgsteder, Valgkredsene maatte ikke forandres, og derfor beholdt man dem i en uendelig lang Tid. Naar det Tilfælde er indtruffet, saaledes som nu, at nogle Valgkredse ere blevne saa uforholdsmæssig store, ligesaa store hver enkelt som to andre Valgkredse, saa at de endog ere næsten mere end 2 1/2 Gange saa store som Grundlovens Bestemmelse, medens derimod andre Kredse ere uforholdsmæssig smaa, ja langt under det i Grundloven bestemte Folkeantal, saa forekommer det mig, at Valgerne i de første Kredse, dersom Folkethinget ikke ubetinget hurtigt gennemfører denne Lov med Hensyn til dem, virkelig have den største Grund til at beklage sig over, at Folkethinget ikke anderledes skaffer Grundloven Fyldest og skaffer dem Nydelsen af deres fuldt grundlovs-mæssige Rettigheder. Dernæst mener man, at Befolkningen skulde være misfornøjet over, at der blev valgt flere Rigsdagsmænd. Da jeg blev valgt, horte jeg megen Misfornøielse med Forholdene i det tidligere Folkething, men det forekom mig, at Misfornøielserne ikke saameget var rettet mod Mængden af Folketingsmænd som mod deres mindre Dygtighed, om jeg saa maa sige, ikke saa meget var rettet mod Kvantiteten, som mod Kvaliteten, og det kunde jo være, at en For-